



ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«14» квітня 2025 року

Старший слідчий в ОВС першого відділу Управління з досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених працівниками правоохоронних органів та суддями, катувань, інших видів неналежного поводження з особами, Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань полковник Державного бюро розслідувань Ковальчук Юрій Олексійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42017081120000094 від 25.10.2017, відповідно до вимог статей 36, 40, 42, 276, 277, 278, КПК України -

ПОВІДОМИВ:

Просветову Антону Анатолійовичу, 01 листопада 1981 року народження, уродженцю м. Бердянськ Запорізької області, громадянину України, раніше не судимому, зареєстрованому за адресою: вул. Кірова, 88, кв. 101, м. Бердянськ Запорізької області,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушеннях, передбачених ч. 1 ст. 255 (в редакції статті до внесення змін Законом № 671-IX від 04.06.2020), ч. 2 ст. 127 (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022) КК України, а саме:

- в участі в злочинній організації та участі у злочинах, вчинюваних такою організацією;

- катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, при таких обставинах.

Участь у злочинній організації та участь у злочинах,
вчинюваних такою організацією

Положеннями статті 5 Загальної декларації прав людини, статті 3 Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та статті 7 Міжнародного пакту про громадянські й політичні права, які є частиною міжнародних нормативно-правових актів, згоду на обов'язковість яких надано Україною, передбачено, що нікого не може бути піддано катуванню та жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню.

Аналогічні норми щодо заборони катувань, жорстокого чи нелюдського поводження визначені у статті 28 Конституції України як елемент конституційного права особи на повагу до її гідності.

Згідно із статтями 1 та 2 Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання (далі – Конвенція проти катувань) термін "катування" означає будь-яку дію, якою будь-якій особі навмисне заподіюються сильний біль або страждання, фізичне чи моральне, щоб отримати від неї або від третьої особи відомості чи визнання, покарати її за дії, які вчинила вона або третя особа чи у вчиненні яких вона підозрюється, а також залякати чи примусити її або третю особу, чи з будь-якої причини, що ґрунтується на дискримінації будь-якого виду, коли такий біль або страждання заподіюються державними посадовими особами чи іншими особами, які виступають як офіційні, чи з їх підбурювання, чи з їх відома, чи за їх мовчазної згоди.

Жодні виключні обставини, якими б вони не були, стан війни чи загроза війни, внутрішня політична нестабільність чи будь-який інший надзвичайний стан не можуть бути виправданням катувань.

Наказ вищого начальника або державної влади не може служити виправданням катувань.

Як держава-учасник вказаної Конвенції Україна зобов'язана вживати ефективних законодавчих, адміністративних, судових та інших заходів для запобігання актам катувань на будь-якій території під її юрисдикцією.

Досудовим розслідуванням встановлено, що державна установа «Бердянська виправна колонія (№ 77)» (далі - ДУ «Бердянська виправна колонія № 77»), яка діє у складі Державної кримінально-виконавчої служби України, є установою закритого типу та відповідно до діючого законодавства здійснює правозастосовні та правоохоронні функції.

Вказана установа відповідно до наказу Міністерства юстиції України від 15.12.2016 № 3679/55/5 є правонаступником Бердянської виправної колонії управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області (№ 77), яка у свою чергу є правонаступником установи «Бердянська виправна колонія управління Державного департаменту з питань виконання покарань у Запорізькій області № 77» згідно із наказом Державної пенітенціарної служби України від 17.04.2012 № 229.

Згідно із положенням про ДУ «Бердянська виправна колонія № 77», затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 27.06.2018 № 2150/5, основним завданням виправної колонії є:

- виконання покарань у виді позбавлення волі на певний строк, довічного позбавлення волі;

- дотримання прав осіб, які тримаються у виправній колонії, вимог нормативно-правових актів щодо виконання і відбування кримінальних покарань, реалізації законних прав та інтересів.

Виправна колонія у своїй діяльності керується Конституцією України, Кримінальним, Кримінальним процесуальним, Кримінально-виконавчим кодексами України, Законами України «Про попереднє ув'язнення», «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» та іншими нормативно-правовими актами України.

Згідно із ст. 5 Кримінально-виконавчого кодексу України Кримінально-виконавче законодавство, виконання і відбування покарань ґрунтуються на принципах невідворотності виконання і відбування покарань, законності, справедливості, гуманізму, демократизму, рівності засуджених перед законом, поваги до прав і свобод людини, взаємної відповідальності держави і засудженого, диференціації та індивідуалізації виконання покарань, раціонального застосування примусових заходів і стимулювання правослухняної поведінки, поєднання покарання з виправним впливом, участі громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів і установ виконання покарань.

Наказом Міністерства юстиції України від 30.01.2017 № 441/к на посаду начальника ДУ «Бердянська виправна колонія № 77» з 01.02.2017 призначено Чукіна Максима Володимировича, який до того, починаючи з 31.12.2012 до 01.02.2017, безперервно обіймав посаду начальника Бердянської виправної колонії управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області (№ 77) відповідно до наказу Державної пенітенціарної служби України від 31.12.2012 № 128о/с-12.

Окрім того наказом управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області від 30.10.2014 № 289 о/с на посаду першого заступника начальника – заступника начальника з нагляду і безпеки, охорони та оперативної роботи Бердянської виправної колонії управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області призначено Коротича Максима Валерійовича, яку він займав включно до 07.08.2020 до переведення на посаду начальника відділу по роботі зі слідчими ізоляторами Південно-Східного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції України.

Надалі відповідно до наказу Міністерства юстиції України від 26.01.2021 № 146к Коротича М.В. призначено на посаду начальника ДУ «Бердянська виправна колонія № 77», яку він обіймав до 18.03.2021 включно.

Відповідно до п. 9 Положення про ДУ «Бердянська виправна колонія № 77» начальник виправної колонії серед іншого:

- здійснює керівництво та організовує роботу виправної колонії, персонально відповідає за виконання покладених на виправну колонію завдань і функцій, дотримується штатної та фінансової дисципліни;

- визначає пріоритетні напрямки діяльності виправної колонії, відповідно до своєї компетенції підписує накази виправної колонії, організовує розробку та подає на затвердження до управління план роботи виправної колонії, розглядає та затверджує плани роботи її структурних підрозділів;

- розподіляє функції і повноваження своїх заступників та начальників структурних підрозділів виправної колонії;

- організовує і контролює проведення у виправній колонії заходів, спрямованих на виконання вимог нормативно-правових актів щодо порядку та умов тримання засуджених;

- організовує і здійснює оперативно-розшукову діяльність у виправній колонії з метою забезпечення безпеки засуджених, персоналу колонії та інших осіб; попередження і виявлення злочинів, вчинених у колонії, а також порушення встановленого порядку відбування покарань; виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню злочинів та інших правопорушень;

- контролює ефективне застосування сил та засобів, що залучаються для охорони та нагляду за засудженими, які тримаються у виправній колонії; особисто ставить конкретні завдання персоналу відділу нагляду і безпеки та відділу охорони;

- організовує та здійснює перевірки діяльності персоналу виправної колонії; вимагає належного виконання своїх функціональних обов'язків, дотримання службової дисципліни та законності, вживає заходів реагування тощо.

Згідно із посадовою інструкцією першого заступника начальника установи – заступника начальника установи з нагляду і безпеки, охорони та оперативної роботи ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», затвердженої начальником установи 03.08.2017, перший заступник начальника установи відповідає за ефективність нагляду за засудженими, їх надійну ізоляцію, здійснення заходів щодо запобігання та попередження втеч і інших злочинів, порушення режиму відбування покарання, виявлення каналів надходження до об'єктів установ заборонених предметів, організацію виховної роботи та підтримання службової дисципліни.

Перший заступник начальника установи несе відповідальність за неякісне або несвоєчасне виконання посадових завдань та обов'язків, бездіяльність або невикористання наданих йому прав, порушення норм етики поведінки службовця та обмежень, пов'язаних з прийняттям на державну службу.

Окрім того, згідно із ч. 1 ст. 2 закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів» до правоохоронних органів відносяться органи та установи виконання покарань.

Таким чином, займаючи у різні періоди часу посади першого заступника начальника – заступника начальника з нагляду і безпеки, охорони та оперативної роботи ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» та начальника ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Коротич М.В. як керівник структурної одиниці органу державної влади здійснює функції представника влади, а також виконує організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, у зв'язку із чим відповідно до ч. 3 ст. 18 КК України, п. 3 Примітки до ст. 368 КК України є службовою особою, яка займає відповідальне становище.

Займаючи посаду начальника ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», Чукін М.В., починаючи з 2016 року, більш точної дати та часу на встановлено, вирішив у протиправний спосіб використати займану посаду та надані службові повноваження з метою отримання неправомірної вигоди для себе шляхом вимагання та отримання грошових коштів від засуджених осіб, які відбувають покарання у очолюваній ним установі.

Усвідомлюючи, що для реалізації своїх злочинних намірів та прикриття злочинної діяльності необхідно розробити і запровадити відповідну схему та алгоритм послідовних дій, вчинення яких одноособово є неможливих, Чукін М.В. вирішив залучити до таких протиправних дій інших співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Використовуючи свої владні повноваження, авторитет займаної посади та особисті відносини із підлеглими, Чукін М.В. повідомив про свої злочинні наміри першого заступника начальника установи – заступника начальника з нагляду і безпеки та оперативної роботи ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Коротича Максима Валерійовича, який із власних інтересів особистого збагачення погодився на його пропозицію та надалі спільно із Чукіним М.В. розробив плани вчинення протиправних дій.

Зокрема, за розробленим Чукіним М.В. та Коротичем М.В. спільним планом у межах ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» під їх керівництвом необхідно утворити стійке об'єднання із числа довірених працівників установи, які будуть безпосередньо виконувати поставлені завдання та реалізовувати злочинні плани.

Таким чином Чукіним М.В. і Коротичем М.В. протягом 2016 року до складу такого злочинного об'єднання залучено начальника оперативного відділу Глучиша Василя Володимировича, оперуповноважених оперативного відділу Попова Олександра Володимировича, Головацького Юрія Миколайовича, Цуркана Сергія Михайловича, заступника чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветова Антона Анатолійовича, які входили до складу групи швидкого реагування, та інших нестворених на теперішній час осіб із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Кожен із вищевказаних осіб з власних мотивів, а також під керівним впливом Чукіна М.В. та Коротича М.В., погодилися на участь у злочинній організації, після чого її керівництвом всім учасникам доведено загальну мету розробленого плану на особисте збагачення та відведено ролі на виконання конкретних завдань.

Таким чином Чукіним М.В. і Коротичем М.В. протягом 2016 року для вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» з метою отримання неправомірної вигоди в цілях особистого збагачення була створена злочинна організація, яка характеризувалась наступним чином:

- попередньою зорганізованістю в спільне об'єднання для вчинення злочинів;
- чіткою ієрархією;
- стабільністю і згуртованістю свого складу;
- розробкою та узгодженням планів та методів вчинення злочинів, пов'язаних із катуванням засуджених та вимаганням у них і їх родичів грошових коштів;
- об'єднаністю злочинів єдиним планом з розподілом функцій кожного із учасників групи, спрямованих на досягнення єдиної злочинної мети;
- обізнаністю усіх учасників групи з планом злочинних дій;
- наявністю загальновизнаних правил поведінки;

- домовленістю та готовністю до вчинення злочинів всіма членами злочинної організації у будь-який час;
- розподілом грошових коштів, отриманих від злочинної діяльності між всіма її учасниками;
- приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини.

Зокрема відповідно до розподілу ролей між учасниками створеної злочинної організації кожен з них виконував наступні ролі та завдання, а саме:

Чукін М.В., який виконував роль та функції організатора і керівника злочинної організації:

- здійснював загальне керівництво та координацію діями всіх учасників злочинної організації;
- спільно з іншими учасниками організації розробляв плани вчинення злочинів, координував їх дії під час вчинення кримінальних правопорушень;
- розподіляв ролі між усіма учасниками злочинної організації;
- встановлював визнані всіма учасниками правила поведінки та конспірації в організації та забезпечував їх дотримання;
- контролював і розподіляв грошові кошти, які отримувались від вчинення протиправної діяльності, між учасниками організації;
- здійснював підбір виконавців злочинів;
- призначав старшими днювальним та днювальними осіб із числа засуджених, які погодились співпрацювати з адміністрацією ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» та стати учасником злочинної організації, виконуючи вказівки її керівників;
- забезпечував приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини;

Коротич М.В., який виконував роль та функції організатора і керівника злочинної організації:

- здійснював загальне керівництво та координацію діями всіх учасників злочинної організації, виконуючи при цьому вказівки Чукіна М.В.;
- спільно з іншими учасниками організації розробляв плани вчинення злочинів, координував їх дії під час вчинення кримінальних правопорушень;
- розподіляв ролі між усіма учасниками злочинної організації;
- встановлював визнані всіма учасниками правила поведінки та конспірації в організації та забезпечував їх дотримання;
- здійснював збір грошових коштів, які отримувались від вчинення протиправної діяльності, між учасниками організації;
- одержував свою частку неправомірної вигоди від протиправної діяльності;
- здійснював підбір виконавців злочинів;
- призначав старшими днювальним та днювальними осіб із числа засуджених, які погодились співпрацювати з адміністрацією ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» та стати учасником злочинної організації, виконуючи вказівки її керівників;
- особисто контролював діяльність старших днювальних та днювальних, призначених із числа засуджених,

- забезпечував приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини,

Глушич В.В., Попов О.В., Цуркан С.М., Головацький Ю.М., Просветов А.А. як учасники злочинної організації виконували роль та функції виконавців вчиняли наступне:

- застосовуючи фізичне і психологічне насильство, здійснювали вплив на засуджених осіб, які прибували для відбування покарання до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», з метою зломлення їх волі та примусу беззаперечно виконувати вказівки адміністрації колонії, у тому числі явно протиправного характеру;

- застосовували до засуджених осіб заходи фізичного впливу, що принижують честь та гідність особи, виявляючи при цьому осіб, що під страхом отримання тілесних ушкоджень погоджувалися співпрацювати із адміністрацією установи;

- здійснювали підбір виконавців злочинів;

- забезпечували старших днювальних та днювальних засобами телефонного зв'язку, які використовувалися ними при вчиненні злочинних дій, спрямованих на вимагання коштів в інших засуджених та їх родичів;

- одержував свою частку неправомірної вигоди від протиправної діяльності;

- забезпечували приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини.

За загальним планом отримання неправомірної вигоди здійснювалося наступним чином.

На першочерговому етапі реалізації злочинного плану оперативні працівники установи Глушич В.В., Попов О.В., Цуркан С.М., Головацький Ю.М., Просветов А.А. та інші невстановлені особи, виконуючи свої функції учасників злочинної організації, проводили приймання засуджених осіб, які прибули до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», та, виходячи за межі наданих їм повноважень, застосовували до них надмірну фізичну силу або дії психологічного тиску з метою зломлення їх волі та примусу надалі беззаперечно виконувати всі вказівки адміністрації установи.

Так, під час приймання засуджених із спеціалізованого автотранспорту, яким останні були доставлені на територію ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» для подальшого відбування покарання, оперативні працівники цієї установи до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Глушич В.В., Попов О.В., Цуркан С.М., Головацький Ю.М., Просветов А.А. та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні. Весь цей процес миття унітазу оперативний працівник знімав на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремих відділень установи.

Надалі засуджені, які прибули для відбування покарання до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», поміщувалися до дільниці карантину і розподілу, на якому перебували строком не менше 14 днів, а потім переводилися до конкретно визначеного Чукіним М.В. або Коротичем М.В. відділення.

На цій стадії злочинного плану Чукіна М.В. і Коротича М.В., який виконували всі учасники злочинної організації, залучалися інші відібрані особисто Коротичем М.В. засуджені, які погодилися співпрацювати із адміністрацією колонії та відповідними наказами керівника установи були призначені старшими днювальними або днювальними. Пройшовши вищеописану процедуру приймання із застосуванням видів катувань та психологічного насильства, під страхом застосування фізичних покарань, такі

засуджені погоджувалися стати учасниками злочинної організації. За вказівкою Чукіна М.В. і Коротича М.В. старші днювальні і днювальні щоденно, систематично застосовували до інших засуджених різні види фізичних та психологічних катувань.

Зокрема, за вказівкою особисто Коротича М.В., старші днювальні і днювальні до інших засуджених застосовували, окрім загальних ударів руками і ногами в різні частини тіла, витончені види катувань, що супроводжувалися сильним больовим синдромом та як правило не залишали видимих тілесних ушкоджень. До таких видів катувань, запропонованих Коротичем М.В., відносилися нанесення ударів пластиковою або дерев'яною палицею по стопах, внаслідок чого подальше ходіння особи було болісним та ускладненим, нанесення ударів кулаком в область хребців ший, від яких потерпіла особа на мить втрачала координацію або взагалі свідомість (так звана «черепаха»), болісне викручування рук за спиною, що супроводжувалося укладеним процесом дихання (так звана «ластівка» або «заплив»), нанесення численних ударів палицею по сідничній області, відбивання фаланги пальців рук пластиковою або дерев'яною палицею, занесення під нігті грибкових інфекцій забрудненою швейною голкою, зв'язування або іммобілізація особи на тривалий час, довготривале стояння в одному положенні протягом декількох годин, присідання понад 500 і більше раз, безпідставне миття підлоги протягом цілого світлового дня та інші.

На будь-які скарги засуджених щодо застосування старшими днювальним або днювальними вищевказаних видів катувань адміністрація ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» не реагувала, приховуючи факти вчинення злочинів на території установи та забезпечуючи ухилення від відповідальності винних осіб, а начальник медичної частини Ванін І.Б., виконуючи вказівку Чукіна М.В., умисно не фіксував факти спричинення тілесних ушкоджень засудженим у відповідних медичних документах, тим самим сприяючи приховуванню тяжких та особливо тяжких злочинів.

Зламавши або послабивши такими катуваннями волю особи, днювальні та старші днювальні в рішучій формі пропонували їй за певну грошову суму уникнути катувань. Після того як засуджений погоджувався на їх вимоги, старші днювальні та днювальні надавали йому можливість, використовуючи надані оперативними працівниками заборонені у колонії мобільні телефони, зателефонувати своїм рідним та попросити перерахувати на конкретно визначені банківські картки необхідну суму грошових коштів або здійснювати таке перерахування щомісячно. Щомісячну суму грошових коштів, яку таким чином повинні вимагати днювальні від інших засуджених, визначав особисто Коротич М.В., який щоденно контролював старших днювальних і надавав їм вказівки на вчинення тих чи інших насильницьких дій.

Банківські картки, на які надходили кошти, належали як правило рідним днювальних і старших днювальних, які надалі, не будучи обізнані із їх злочинними намірами та злочинним походженням грошей, знімали ці кошти та готівкою передавали у посилках до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Для вчинення вищеописаних злочинних дій Чукін М.В. і Коротич М.В. протягом різного періоду часу у 2016-2020 роках залучили як учасників злочинної організації засуджених Косинського Олександра Миколайовича –

старшого днювального відділення № 1, Подосетника Віталія Анатолійовича – старшого днювального відділення № 2, Соломку Антона Олександровича – старшого днювального відділення № 3, Мікусевича Євгенія Михайловича – старшого днювального відділення № 4, Красільнікова Віктора Євгеновича та Самілу Валерія Вікторовича – старших днювальних дільниці карантину і розподілу, Шевченка Олексія Степановича – днювального першого заступника начальника установи. Всі вищевказані засуджені надали згоду на участь у злочинній організації і умисно за вказівкою її керівників Чукіна М.В. та Коротича М.В. вчиняли злочинні дії щодо інших засуджених, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, які вони здійснювали для досягнення корисливих інтересів інших учасників злочинної організації.

Так, надавши свою згоду на участь у злочинній організації **Косинський О.М., Подосетник В.А., Соломка А.О., Красільников В.Є., Саміло В.В., Мікусевич Є.М. та Шевченко О.С.**, відповідно до відведених їм ролей виконавців злочинних дій, виконували наступне:

- визнавали і дотримувалися визначених керівництвом злочинної організації правил поведінки її учасників та забезпечували їх дотримання іншими учасниками злочинної організації, на яких вони мали вплив;

- виконували вказівки керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., спрямовані на реалізацію злочинного плану та досягнення його мети;

- за попередньою згодою із іншими учасниками злочинної організації застосовували фізичне і психологічне насильство, здійснювали вплив на засуджених осіб, які прибували для відбuvання покарання до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», з метою зломлення їх волі та примусу беззаперечно виконувати вказівки адміністрації колонії, старших днювальних і днювальних, у тому числі явно протиправного характеру;

- одноособово або за участі інших учасників злочинної організації застосовували до засуджених осіб різного роду види катувань шляхом умисного заподіяння фізичного болю, фізичного та морального страждання під час нанесення побоїв, мучення та інших насильницьких дій, що принижують честь та гідність особи, маючи на меті зламати їх волю та змусити підкоритися протиправним вимогам;

- здійснювали підбір виконавців злочинів, кандидатури яких повідомляли керівникам злочинної організації Чукіну М.В. і Коротичу М.В.;

- використовуючи засоби телефонного зв'язку вимагали грошові кошти та інші матеріальні цінності в інших засуджених та їх родичів, погрожуючи застосуванням до засуджених насильства, небезпечного для життя та здоров'я особи;

- отримували у посилках готівкові кошти, які передавали службовим особам адміністрації установи;

- забезпечували приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини, виконуючи для цього необхідні вказівки керівництва злочинної організації, у тому числі шляхом надання завідомо неправдивих показань свідка під час досудового розслідування у кримінальних провадженнях.

Дотримуючись загального злочинного плану, розробленого керівниками злочинної організації для досягнення мети особистого збагачення, діючи під безпосереднім керівництвом і контролем Коротича М.В. засуджені Косинський О.М., Подосетник В.А., Соломка А.О., Красільников В.Є., Саміло В.В. та Мікусевиц Є.М. виконували відведені їм функції учасника злочинної організації щодо вимагання та збору грошових коштів із інших засуджених.

Так, з цією метою Косинський О.М. зв'язався із своєю бабусею Антоненко Світланою Василівною та надав їй вказівку завести банківську картку, на яку будуть надходити грошові кошти від осіб, які бажають підтримати засуджених, що відбувають покарання у ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Виконуючи цю вказівку Косинського О.М. та не будучи обізнаною про його злочинні наміри, Антоненко С.В. повідомила йому номер своєї банківської картки 5168 7573 0454 9464, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк».

Надалі виконуючи команди Косинського О.М., Антоненко С.В. акумулювала на своєму банківському рахунку грошові кошти, що надходили від невідомих їй осіб, повідомляла про це Косинському О.М. шляхом смс-повідомлень або під час телефонних розмов та отримувала від нього вказівки щодо розпорядження цими коштами. Зокрема, певна частина цих коштів використовувалася на поповнення рахунків номерів мобільних телефонів, перерахування коштів визначеним Косинським О.М. особам, тощо. Іншу частину грошових коштів Антоненко С.В. за вказівкою Косинського О.М. знімала в банкоматах готівкою та пересилала їх в посилках для нього до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

У свою чергу, виконуючи вказівку Коротича М.В., Мікусевиц Є.В. зв'язався із своєю сестрою Самофаловою Оленою Михайлівною та надав їй вказівку завести банківську картку, на яку будуть надходити грошові кошти від осіб, які бажають підтримати засуджених, що відбувають покарання у ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Виконуючи цю вказівку Мікусевица Є.М. та не будучи обізнаною про його злочинні наміри, Самофалова О.М. повідомила йому номер своєї банківської картки 5168 7573 8621 4417, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк».

Надалі виконуючи команди Мікусевица Є.М., Самофалова О.М. акумулювала на своєму банківському рахунку грошові кошти, що надходили від невідомих їй осіб, повідомляла про це Мікусевицу Є.М. шляхом смс-повідомлень або під час телефонних розмов та отримувала від нього вказівки щодо розпорядження цими коштами. Зокрема, певна частина цих коштів використовувалася на поповнення рахунків номерів мобільних телефонів, перерахування коштів визначеним Мікусевицем Є.М. особам, тощо. Іншу частину грошових коштів Самофалова О.М. за вказівкою Мікусевица О.М. знімала в банкоматах готівкою та пересилала їх в посилках для нього до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Засуджений Соломка А.О., зв'язався із своєю дружиною Соломкою Мариною Едуардівною, батьком Соломкою Олександром Івановичем і близьким родичем Зброй Олександром Олександровичем та надав їм вказівку завести банківські картки, на які будуть надходити грошові кошти від осіб, які бажають підтримати засуджених, що відбувають покарання у ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Виконуючи цю вказівку Соломки А.О. та не будучи обізнаними про його злочинні наміри, Соломка М.Е. повідомила йому номер своєї банківської картки 4149 4978 6888 2897, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк», Соломка О.І. повідомив номер своєї банківської картки 5168 7422 1244 2945, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк», а Зброй О.О. повідомив номер своєї банківської картки 5168 7427 2313 2142, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк».

Надалі виконуючи команди Соломки А.О., Соломка М.Е., Соломка О.І. та Зброй О.О. акумулювали на своїх банківських рахунках грошові кошти, що надходили від невідомих їй осіб, повідомляли про це Соломці А.О. шляхом смс-повідомлень або під час телефонних розмов та отримували від нього вказівки щодо розпорядження цими коштами. Зокрема, певна частина цих коштів використовувалася на поповнення рахунків номерів мобільних телефонів, перерахування коштів визначеним Соломкою А.О. особам, тощо. Іншу частину грошових коштів Соломка М.Е. та Соломка О.І. за вказівкою Соломки А.О. знімали в банкоматах готівкою та пересилали їх в посилках для нього до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Після цього за вищеописаним алгоритмом дій Косинський О.М., Подосетник В.А., Соломка А.О., Красільников В.Є., Саміло В.В. та Мікусевиц Є.М., виконуючи свою роль учасника злочинної організації, діяли під час вимагання грошових коштів у засуджених, які відбували покарання у ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», та отримання цих коштів від їх рідних та близьких осіб.

Готівкові кошти, що надходили в посилках для вказаних осіб до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», отримували засуджені, які були призначені особистими днювальними Коротича М.В., та передавали їх останньому.

Надалі Чукін М.В. і Коротич М.В. щомісячно розподіляли отримані готівкові грошові кошти між собою та учасниками злочинної організації, окрім засуджених, залучених для вчинення катувань і вимагання.

У період з січня 2018 року по січень 2020 року учасники злочинної організації, діючи під керівництвом Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосували вищезазначені катування та вчинили вимагання грошових коштів відповідно до злочинного плану стосовно засуджених Кметя Дениса В'ячеславовича, Кільпи Віталія Вікторовича, Беляка Юрія Вікторовича, Макарова Павла Григоровича, Бенке Карла Карловича, Монолатія Артура Сергійовича, Білоуса Євгена Сергійовича, Советова Дениса Олеговича, Фадєєва Юліана Борисовича, Юшкова Євгена Миколайовича, Давояна Альберта Кареновича, Яковенка Артура Леонідовича, Підложнюка Сергія Вікторовича, Іванова Едуарда Васильовича.

Таким чином, створена та керована Чукіним М.В. і Коротичем М.В. злочинна організація шляхом вчинення тяжких і особливо тяжких злочинів, якими є численні факти катувань, вчинені повторно та за попередньою змовою групою осіб, і вимагання, поєднані із застосуванням насильства, небезпечного для життя чи здоров'я, досягала загальної мети – отримання неправомірної вигоди для особистого збагачення. Одночасно завдяки розробленим її учасниками заходам злочинна організація убезпечувала себе від викриття і діяла з протягом 2016-2020 років на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77»

за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області та припинила своє функціонування після звільнення із керівних посад Чукіна М.В. і Коротича М.В.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у злочинній організації та участі у злочинах, вчинюваних такою організацією, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 255 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 671-IX від 04.06.2020).

Участь у катуванні засудженого Бенке Карла Карловича

Так, 23.03.2018 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання відповідним етапом прибув засуджений Бенке Карл Карлович.

Після вивантаження із спеціального службового автомобіля для перевезення засуджених, у приміщенні внутрішнього двору ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник оперативного відділу Глушиш Василь Володимирович, оперуповноважені оперативного відділу Попов Олександр Володимирович, Головацький Юрій Миколайович, Цуркан Сергій Михайлович, заступник чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветов Антон Анатолійович, які входили до складу групи швидкого реагування, та інші невстановлені на теперішній час особи із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», діючи під загальним контролем і керівництвом першого заступника начальника цієї установи Коротича Максима Валерійовича, здійснювали приймання засуджених, у тому числі Бенке К.К.

Дотримуючись загального злочинного плану та діючи відповідно до усних вказівок першого заступника начальника цієї установи Коротича М.В., оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

При цьому всі вказані оперативні працівники діяли за спільною згодою, діючи відповідно до заздалегідь погодженого плану, вчиняючи спільні групові конклюдентні дії, дотримуючись загального умислу, спрямованого на заподіяння засудженим фізичного болю та фізичних страждань.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, у тому числі Бенке К.К., застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрій матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Бенке К.К., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук віника, підмів підлогу.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу. Весь цей процес миття унітазу оперативні працівники Цуркан С.М. і Головацький Ю.М., змінюючи один одного, знімали на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Бенке К.К., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук ганчірку, помив унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які

вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремих відділень установи.

Вказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовували стосовно засудженого Бенке К.К. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

Участь у катуванні засудженого Монолатія Артура Сергійовича

Так, 13.04.2018 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання прибув засуджений Монолатій Артур Сергійович.

Після вивантаження із спеціального службового автомобіля для перевезення засуджених, у приміщенні внутрішнього двору ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник оперативного відділу Глушич Василь Володимирович, оперуповноважені оперативного відділу Попов Олександр Володимирович, Головацький Юрій Миколайович, Цуркан Сергій Михайлович, заступник чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветов Антон Анатолійович, які входили до складу групи швидкого реагування, та інші невідомі на теперішній час особи із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», діючи під загальним контролем і керівництвом першого заступника начальника цієї установи Коротича Максима Валерійовича, здійснювали приймання засуджених, у тому числі Монолатія А.С.

Дотримуючись загального злочинного плану та діючи відповідно до усних вказівок першого заступника начальника цієї установи Коротича М.В., оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

При цьому всі вказані оперативні працівники діяли за спільною згодою, діючи відповідно до заздалегідь погодженого плану, вчиняючи спільні групові конклюдентні дії, дотримуючись загального умислу, спрямованого на заподіяння засудженим фізичного болю та фізичних страждань.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, у тому числі Монолатія А.С., застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Монолатій А.С., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук віника, підмів підлогу.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу. Весь цей процес миття унітазу оперативні працівники Цуркан С.М. і Головацький Ю.М., змінюючи один одного, знімали на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Монолатій А.С., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних

працівників та, взявши до рук ганчірку, помив унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремих відділень установи.

Вказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовували стосовно засудженого Монолатія А.С. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побиттів, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

Участь у катуваннях засудженого Кільпи Віталія Вікторовича

Так, 13.04.2018 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання прибув засуджений Кільпа Віталій Вікторович.

Після вивантаження із спеціального службового автомобіля для перевезення засуджених, у приміщенні внутрішнього двору ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник оперативного відділу Глушич Василь Володимирович, оперуповноважені оперативного відділу Попов Олександр Володимирович, Головацький Юрій Миколайович, Цуркан Сергій Михайлович, заступник чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветов Антон Анатолійович, які входили до складу групи швидкого реагування, та інші невідомі на теперішній час особи із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», діючи під загальним контролем і керівництвом першого заступника начальника цієї установи Коротича Максима Валерійовича, здійснювали приймання засуджених, у тому числі Кільпи В.В.

Дотримуючись загального злочинного плану та діючи відповідно до усних вказівок першого заступника начальника цієї установи Коротича М.В., оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами,

гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

При цьому всі вказані оперативні працівники діяли за спільною згодою, діючи відповідно до заздалегідь погодженого плану, вчиняючи спільні групові конклюдентні дії, дотримуючись загального умислу, спрямованого на заподіяння засудженим фізичного болю та фізичних страждань.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, у тому числі Кільпи В.В., застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Кільпа В.В., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук віника, підмів підлогу.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу. Весь цей процес миття унітазу оперативні працівники Цуркан С.М. і Головацький Ю.М., змінюючи один одного, знімали на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Кільпа В.В., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук ганчірку, помив унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремих відділень установи.

Вказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовували стосовно засудженого Кільпи В.В. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побойів, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

Участь у катуванні засудженого Білоуса Євгена Сергійовича

Так, 09.05.2018 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання прибув засуджений Білоус Євген Сергійович.

Після вивантаження із спеціального службового автомобіля для перевезення засуджених, у приміщенні внутрішнього двору ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник оперативного відділу Глушич Василь Володимирович, оперуповноважені оперативного відділу Попов Олександр Володимирович, Головацький Юрій Миколайович, Цуркан Сергій Михайлович, заступник чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветов Антон Анатолійович, які входили до складу групи швидкого реагування, та інші невідомі на теперішній час особи із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», діючи під загальним контролем і керівництвом першого заступника начальника цієї установи

Коротича Максима Валерійовича, здійснювали приймання засуджених, у тому числі Білоуса Є.С.

Дотримуючись загального злочинного плану та діючи відповідно до усних вказівок першого заступника начальника цієї установи Коротича М.В., оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

При цьому всі вказані оперативні працівники діяли за спільною згодою, діючи відповідно до заздалегідь погодженого плану, вчиняючи спільні групові конклюдентні дії, дотримуючись загального умислу, спрямованого на заподіяння засудженим фізичного болю та фізичних страждань.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, у тому числі Білоуса Є.С., застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Білоус Є.С., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук віника, підмів підлогу.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні

вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу. Весь цей процес миття унітазу оперативні працівники Цуркан С.М. і Головацький Ю.М., змінюючи один одного, знімали на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Білоус Є.С., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук ганчірку, помив унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремих відділень установи.

Вказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовували стосовно засудженого Білоуса Є.С. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

Участь у катуванні засудженого Яковенка Артура Леонідовича

Так, 09.12.2018 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання прибув засуджений Яковенко Артур Леонідович.

Після вивантаження із спеціального службового автомобіля для перевезення засуджених, у приміщенні внутрішнього двору ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник оперативного відділу Глушич Василь Володимирович, оперуповноважені оперативного відділу Попов Олександр

Володимирович, Головацький Юрій Миколайович, Цуркан Сергій Михайлович, заступник чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветов Антон Анатолійович, які входили до складу групи швидкого реагування, та інші нестановлені на теперішній час особи із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», діючи під загальним контролем і керівництвом першого заступника начальника цієї установи Коротича Максима Валерійовича, здійснювали приймання засуджених, у тому числі Яковенка А.Л.

Дотримуючись загального злочинного плану та діючи відповідно до усних вказівок першого заступника начальника цієї установи Коротича М.В., оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

При цьому всі вказані оперативні працівники діяли за спільною згодою, діючи відповідно до заздалегідь погодженого плану, вчиняючи спільні групові конклюдентні дії, дотримуючись загального умислу, спрямованого на заподіяння засудженим фізичного болю та фізичних страждань.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, у тому числі Яковенка А.Л., застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Яковенко А.Л., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук віника, підмів підлогу.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу. Весь цей процес миття унітазу оперативні працівники Цуркан С.М. і Головацький Ю.М., змінюючи один одного, знімали на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Яковенко А.Л., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук ганчірку, помив унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремих відділень установи.

Вказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовували стосовно засудженого Яковенка А.Л. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побиттів, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

Участь у катуванні засудженого Кметя Дениса В'ячеславовича

Так, 09.01.2019 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання прибув засуджений Кметь Денис В'ячеславович.

Після вивантаження із спеціального службового автомобіля для перевезення засуджених, у приміщенні внутрішнього двору ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник оперативного відділу Глушиш Василь Володимирович, оперуповноважені оперативного відділу Попов Олександр Володимирович, Головацький Юрій Миколайович, Цуркан Сергій Михайлович, заступник чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветов Антон Анатолійович, які входили до складу групи швидкого реагування, та інші невідомі на теперішній час особи із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», діючи під загальним контролем і керівництвом першого заступника начальника цієї установи Коротича Максима Валерійовича, здійснювали приймання засуджених, у тому числі Кметя Д.В.

Дотримуючись загального злочинного плану та діючи відповідно до усних вказівок першого заступника начальника цієї установи Коротича М.В., оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

При цьому всі вказані оперативні працівники діяли за спільною згодою, діючи відповідно до заздалегідь погодженого плану, вчиняючи спільні групові конклюдентні дії, дотримуючись загального умислу, спрямованого на заподіяння засудженим фізичного болю та фізичних страждань.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, у тому числі Кметя Д.В., застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, тощо. Не витримуючи

фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Пройшовши процедури больового викручування рук за спиною та удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, які спільно здійснили оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., Кметь Д.В., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді подальшого спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук віника, підмів підлогу.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу. Весь цей процес миття унітазу оперативні працівники Цуркан С.М. і Головацький Ю.М., змінюючи один одного, знімали на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Кметь Д.В., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук ганчірку, помив унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремими відділень установи.

Вказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовували стосовно засудженого Кметя Д.В. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом

нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

Участь у катуванні засудженого Юшкова Євгена Миколайовича

Так, 05.09.2019 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбукання покарання прибув засуджений Юшков Євген Миколайович.

Після вивантаження із спеціального службового автомобіля для перевезення засуджених, у приміщенні внутрішнього двору ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник оперативного відділу Глушиш Василь Володимирович, оперуповноважені оперативного відділу Попов Олександр Володимирович, Головацький Юрій Миколайович, Цуркан Сергій Михайлович, заступник чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветов Антон Анатолійович, які входили до складу групи швидкого реагування, та інші невідомі на теперішній час особи із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», діючи під загальним контролем і керівництвом першого заступника начальника цієї установи Коротича Максима Валерійовича, здійснювали приймання засуджених, у тому числі Юшкова Є.М.

Дотримуючись загального злочинного плану та діючи відповідно до усних вказівок першого заступника начальника цієї установи Коротича М.В., оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

При цьому всі вказані оперативні працівники діяли за спільною згодою, діючи відповідно до заздалегідь погодженого плану, вчиняючи спільні групові конклюдентні дії, дотримуючись загального умислу, спрямованого на заподіяння засудженим фізичного болю та фізичних страждань.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, у тому числі Юшкова Є.М., застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником,

щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Юшков Є.М., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук віника, підмів підлогу.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу. Весь цей процес миття унітазу оперативні працівники Цуркан С.М. і Головацький Ю.М., змінюючи один одного, знімали на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Юшков Є.М., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук ганчірку, помив унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремими відділень установи.

Вказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації

Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовували стосовно засудженого Юшкова Є.М. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побиттів, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

Участь у катуванні засудженого Давояна Альберта Кареновича

Так, 29.09.2019 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання прибув засуджений Давоян Альберт Каренович.

Після вивантаження із спеціального службового автомобіля для перевезення засуджених, у приміщенні внутрішнього двору ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник оперативного відділу Глушиш Василь Володимирович, оперуповноважені оперативного відділу Попов Олександр Володимирович, Головацький Юрій Миколайович, Цуркан Сергій Михайлович, заступник чергового помічника начальника установи відділу нагляду і безпеки Просветов Антон Анатолійович, які входили до складу групи швидкого реагування, та інші невідомі на теперішній час особи із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», діючи під загальним контролем і керівництвом першого заступника начальника цієї установи Коротича Максима Валерійовича, здійснювали приймання засуджених, у тому числі Давояна А.К.

Дотримуючись загального злочинного плану та діючи відповідно до усних вказівок першого заступника начальника цієї установи Коротича М.В., оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

При цьому всі вказані оперативні працівники діяли за спільною згодою, діючи відповідно до заздалегідь погодженого плану, вчиняючи спільні групові конклюдентні дії, дотримуючись загального умислу, спрямованого на заподіяння засудженим фізичного болю та фізичних страждань.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, у тому числі Давояна А.К., застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився

підмітати підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Пройшовши процедури больового викручування рук за спиною та удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрий матрац, які спільно здійснили оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., Давоян А.К., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук віника, підмів підлогу.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М. за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу. Весь цей процес миття унітазу оперативні працівники Цуркан С.М. і Головацький Ю.М., змінюючи один одного, знімали на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Побачивши застосовані силові прийоми до інших засуджених, Давоян А.К., не бажаючи настання для себе негативних наслідків у вигляді спричинення сильного фізичного болю, погодився виконати вимогу оперативних працівників та, взявши до рук ганчірку, помив унітаз у приміщенні вбиральні в будівлі відділення карантину та розподілу.

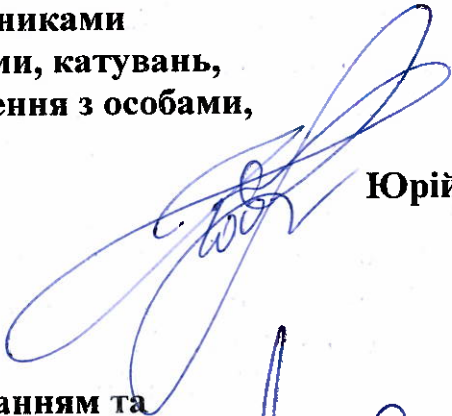
Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремих відділень установи.

Вказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Просветов А.А., Цуркан С.М., Глушич В.В., Попов О.В., Головацький Ю.М., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовували стосовно засудженого Давояна А.К. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Просветов Антон Анатолійович підозрюється у вчиненні умисних дій, які виразилися в участі у катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побиттів, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому повторно, за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

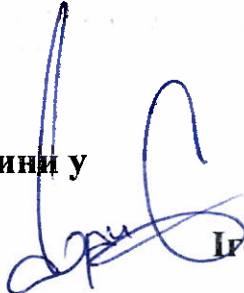
З огляду на викладене, Просветов Антон Анатолійович за сукупністю злочинів підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 255 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 671-IX від 04.06.2020), ч. 2 ст. 127 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 2812-IX від 01.12.2022).

Старший слідчий в ОВС першого відділу
Управління з розслідування кримінальних
правопорушень, вчинених працівниками
правоохоронних органів та суддями, катувань,
інших видів неналежного поводження з особами,
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань

 Юрій КОВАЛЬЧУК

«ПОГОДЖУЮ»

Прокурор відділу процесуального
керівництва досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії порушенням прав людини у
правоохоронній та пенітенціарній сферах
Офісу Генерального прокурора

 Ігор ГОРЧАК

Відповідно до положень ст.ст. 42, 277 КПК України підозрюваному Просветову А.А. роз'яснено його процесуальні права та обов'язки, а саме:

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення.

У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

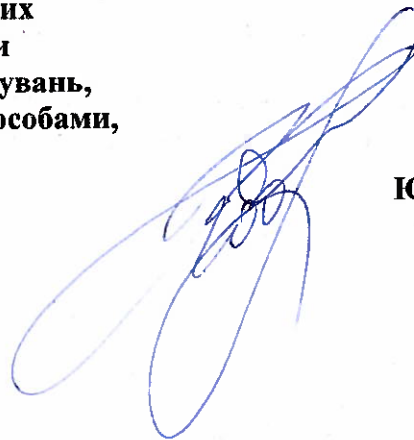
Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2025 року.

Захисник _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий в ОВС першого відділу
Управління з розслідування кримінальних
правопорушень, вчинених працівниками
правоохоронних органів та суддями, катувань,
інших видів неналежного поводження з особами,
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань



Юрій КОВАЛЬЧУК